

[Justitsministeren.]

Der er et enkelt af ændringsforslagene, jeg gerne vil knytte bemærkninger til, nemlig ændringsforslag nr. 3 til § 6, som også den ærede ordfører nævnte. Ifølge den oprindeligt foreslåede § 6 kan enhver indgive klage til ombudsmanden, og fristen for indgivelse af klage er 3 måneder, hvortil kommer bestemmelsen i § 14, stk. 2. Man har i udvalget rejst det spørgsmål, om der burde indføres den begrænsning, at den, der indgiver klagen, skal være den, som det påklagede forhold vedrører, men er enedes om kun at ændre fristen til et år.

Jeg understreger, at den sidste bestemmelse i ændringsforslag nr. 3, hvorefter enhver, som er berøvet sin personlige frihed, har ret til i lukket skrivelse at rette henvendelser til ombudsmanden, også gælder for personer, der opholder sig på kommunale anstalter, hvor iøvrigt ombudsmanden ikke kan gribe ind, idet hans område er begrænset til statens tjenestemænd og andre, der virker i statens tjeneste. Vi har imidlertid fundet det rigtigst, at også den, der er om jeg så må sige kommunalt frihedsberøvet, må have adgang til at klage til ombudsmanden, som ifølge instruksen ved, hvad han har at gøre, nemlig at henvise disse klager til det udvalg, folketinget har nedsat i henhold til grundlovens § 71, stk. 7. Hvor det drejer sig om personer anbragt i statsanstalter, om jeg må bruge det udtryk, kan ombudsmandens medvirken kræves af det pågældende udvalg, men ikke, hvor det drejer sig om kommunale anstalter.

Jeg er ganske enig i de betragtninger, den ærede ordfører sluttede med, nemlig at denne ordnings succes står og falder med, at man finder den rette mand til hvervet som ombudsmand. Det kan måske blive vanskeligt, fordi der er tale om en meget krævende opgave. Det er et helt nyt område indenfor dansk administration, der her skal bygges op fra grunden, og der vil blive stillet meget store krav til den, der som den første skal beklæde denne meget krævende post.

Jeg er også enig med den ærede ordfører i, at det bør understreges, hvad ombudsmandens opgave er. I lovens § 5 hedder det, at ombudsmanden har indseende med, om de i § 4 nævnte personer gør sig skyldige i fejl eller forsømmelse under udøvelsen af deres administrative tjeneste, og dermed er opgaven fastlagt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen rejste det spørgsmål, om ombudsmanden kunne følge en sags behandling, når tjenestemanden havde forlangt den behandlet efter tjenestemandenslovens § 17. Ombudsmanden kan ikke følge denne behandling af sagen under den form, at han kan gribe ind og give direktiver til den, der leder det tjenstlige forhør, men det er givet, at han her som andre steder kan gribe ind, hvor der begås fejl, jfr. forslaget § 5.

Ligesom den ærede ordfører vil jeg håbe, at loven, når den er gennemført og trådt i virksomhed, må vise sig at være til gavn for den danske befolkning. Jeg kan måske også udtrykke dette som et håb om, at loven ikke vil virke altfor generende for tjenestemændene, som vel nok alle mere eller mindre har følt, at der i gennemførelsen af denne lov måske lå nogen mistillid til deres virke, som de ikke kunne anse for begrundet.

Ordføreren (Edel Saunte): Inden debatten slutter, vil jeg gøre opmærksom på, at udvalget har modtaget ikke mindre end tre klageskrivelser vedrørende konkrete sager, idet vedkommende har ment, at udvalget fungerede som en slags ombudsmand allerede nu. Disse sager har vi ikke kunnet behandle, da det ikke har hørt under udvalgets kompetence at give sig af med den enkelte, konkrete sags behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—3, ændringsforslag nr. 1, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 6, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 7, således